

Arrest

nr. 143 487 van 16 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VERKEYN, loco advocaat Mr. M. VAN DEN BROECK, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn en te behoren tot de Ishan etnie. U bent afkomstig uit Benin City, waar u geboren bent op 6 februari 1976. U volgde geen scholing maar leerde zelf lezen en schrijven. Uw oom nam u in 1996 mee naar Maiduguri om in de leer te gaan als handelaar. U woonde enige tijd bij hem, tot u in 2001 alleen ging wonen en een kleine supermarkt opende op Moshmolo staat in het noordoosten van Maiduguri. U ging in dezelfde regio naar de Christ Apostolic Church en u zou mensen aanspreken op straat om hen te evangeliseren. In 2011 kreeg u een bericht op uw gsm van de terreurbeweging Boko Haram. Zij bedreigden u omdat u mensen van de [islamitische] religie wilde afbrengen en tot het christendom bekeren. In 2011 kreeg u slechts één bericht en u nam de bedreiging niet erg serieus. Tussen september en november 2013 kreeg u echter opnieuw berichten, dit keer verschillende. U wist dat uw leven in gevaar was. In oktober 2014 werd uw huis 's nachts aangevallen.

U kon wegraken, maar enkele mensen kwamen om. U hoorde naderhand dat uw huis afbrandde. U verschool zich enkele dagen, waarna u zich tot uw kerk wendde. U verbleef enkele weken in uw kerk en probeerde zich daarna te hervestigen in Yobe state, maar omdat u geen geld had moest u terugkeren naar de kerk. Rond de jaarwisseling werd ook de kerk aangevallen, waarop u definitief uit Maiduguri vertrok. U verbleef opnieuw in Yobe en hoorde op het nieuws dat de regio waar uw winkel zich bevond werd aangevallen op 26 of 27 januari 2015. U informeerde zich en ontdekte dat uw winkel ook vernield werd, net zoals verschillende andere winkels. Na enkele weken in Yobe verbleef u nog twee of drie nachten in Ibadan, Oyo state, vooraleer vanuit Togo per vliegtuig naar België te reizen. U kwam op 27 februari 2015 in België aan en werd op de luchthaven tegengehouden omdat u in bezit was van valse documenten (zie verslagen van de Federale Politie van de luchthaven van Brussel Nationaal dd. 27/02/2015 nrs. BN/15-00.748 en VVR/15-00.212/HP). U werd overgebracht naar het Transitcentrum Caricole en vroeg op 3 maart 2015 asiel voor een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart sinds 1996 in Maiduguri, Borno state verbleven te hebben (zie gehoorverslag CGVS p. 4, 5) en stelt de stad begin 2015 verlaten te hebben naar aanleiding van aanhoudende problemen met Boko Haram (zie CGVS p. 4, 5). U verklaart met andere woorden ruim 18 jaar in Maiduguri gewoond te hebben alvorens u naar België kwam.

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet aannemelijk maken werkelijk in Maiduguri, Borno state gewoond te hebben en er problemen gekend te hebben met Boko Haram.

Gevraagd sinds wanneer Boko Haram voor problemen in Maiduguri zorgt, stelt u dat dit sinds 2011 het geval was (CGVS p. 15). U weet niet wat de aanleiding vormde voor de problemen met Boko Haram in Maiduguri (CGVS p. 15). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt startten de gewelddadige aanvallen van Boko Haram in 2009, nadat de autoriteiten volgelingen van Yusuf Mohammed hadden beschoten tijdens een Boko Haram begrafenis in Maiduguri. Dit leidde tussen 26 en 31 juli tot confrontaties tussen overheidstroepen en Boko Haram, waarbij meer dan 800 mensen gedood werden in Borno, Bauchi, Yobe en Kano state, onder wie veel leden van Boko Haram. In Maiduguri vielen volgelingen van Mohammed Yusuf in de nacht van 26 op 27 juli verschillende politiestations, huizen van politiebeambten en kerken aan. Tegen de ochtend was de stad Maiduguri grotendeels onder controle van Boko Haram, waarop het leger op 28 en 29 juli in de tegenaanval ging. Nadat Yusuf Mohammed op 30 juli 2009 gevangen werd genomen door de autoriteiten, komt hij in onduidelijke omstandigheden om het leven (zie informatie administratief dossier). Artikels daterend uit 2009 die rapporteren over deze periode spreken wel degelijk al van de Boko Haram beweging. Het is dan ook opmerkelijk dat u verklaart dat de problemen met Boko Haram pas in 2011 begonnen, en dat u desgevraagd stelt in 2009 geen incidenten opgemerkt te hebben (CGVS p. 15). Van iemand die beweert ruim 18 jaar in Maiduguri gewoond te hebben zou toch enige kennis over Boko Haram in het algemeen en over hun ontstaan verwacht mogen worden. Minstens mag men verwachten dat u zich enige incidenten in het midden van 2009 herinnert, toen er voor het eerst ernstige confrontaties tussen Boko Haram en het leger plaatsvonden in Maiduguri (zie informatie administratief dossier). De verklaringen die u aflegt met betrekking tot Boko Haram komen niet verder dan vage verklaringen over wat internationaal geweten is met betrekking tot de groep, maar overtuigen geenszins van een persoonlijke betrokkenheid bij deze problematiek, zoals verwacht kan worden van iemand die zich in Maiduguri bevond tijdens de incidenten van de laatste jaren, en zeker van iemand die persoonlijk bedreigd zou zijn door Boko Haram. Gevraagd wat Boko Haram in Chibok deed, kan u vertellen dat ze er meer dan tweehonderd meisjes ontvoerden, die nog steeds niet teruggevonden zijn (CGVS p. 16). Gevraagd welke plaatsen rond Maiduguri Boko Haram sindsdien heeft ingenomen of aangevallen, ontwijkt u de vraag door te stellen dat ze zelfs Maiduguri aanvielen en dat ze daarnaast erg veel plaatsen aanvielen, overal (CGVS p. 16). Gevraagd of u zich andere steden of plaatsen herinnert, stelt u dat ze Gombe, Yobe, Abuja, Jos, Niger Delta en overal in Nigeria aanvielen. Geen enkele van deze plaatsen ligt echter in Borno, het zijn integendeel namen van andere staten in Nigeria en van de hoofdstad van Nigeria (Abuja) (zie info administratief dossier). Opnieuw gevraagd of Boko Haram nog andere plaatsen in Borno state aanviel, tenzij Maiduguri, stelt u dat ze heel Borno aanvielen en herhaalt u dat ze naar Gombe, Yobe en Delta gingen (CGVS p. 17). Gevraagd of u zich specifieke plaatsen in Borno State herinnerde, stelt u van niet, doch u verklaart dat ze erg veel plaatsen aanvielen (CGVS p. 17). Nochtans zou men verwachten dat iemand die in Maiduguri woont, het centrum van de problemen met Boko Haram, een stad waar een avondklok heerst (CGVS p. 16), in een staat waar sinds 2012 op bepaalde plaatsen de noodsituatie werd uitgeroepen (zie info administratief dossier), meer details zou kunnen geven met betrekking tot specifieke plaatsen die in Borno state werden aangevallen. Hoewel niet kan verwacht worden dat u

een volledig en gedetailleerd overzicht geeft van alle incidenten met Boko Haram in Maiduguri of in Borno state, kan toch minstens verwacht worden dat u spontaan enkele van de meest ernstige incidenten zou kunnen noemen sinds het ontvoeren van de schoolmeisjes in Chibok in april 2014. Sindsdien hebben immers talloze bijzonder ernstige incidenten plaatsgevonden in Borno state, bijvoorbeeld de aanval op het grensstadje Gamboru Ngala in mei 2014 of de een bloederige aanval op het strategisch belangrijke Baga en omliggende dorpen in januari 2015, waarbij naar verluid honderden mensen omkwamen en duizenden op de vlucht sloegen. Verschillende steden in de omgeving van Maiduguri werden aangevallen en ingenomen door Boko Haram, waardoor een groot deel van noordelijk Borno onder hun controle kwam. Uit enkele van deze steden werd Boko Haram in tussen verwijderd door het leger (zie informatie administratief dossier). Men kan verwachten dat informatie over dergelijke ernstige incidenten verspreid raakt onder de bewoners van de omliggende regio's, zeker onder de bewoners van de hoofdstad, Maiduguri, aangezien zij zich midden in de conflictzone met Boko Haram bevinden en men dus kan aannemen dat zij zich informeren met betrekking tot de groep die hun veiligheid ernstig bedreigt. Immers, ook in Maiduguri zelf vonden verschillende ernstige aanslagen plaats. Desgevraagd komt met betrekking tot aanslagen in Maiduguri niet verder dan te stellen dat de centrale markt, een kleine gemeenschap die Bufo of Bufse heet, en een gebouw dat Unios of Union heet, werden aangevallen (CGVS p. 16). Uw verklaringen zijn opnieuw bijzonder vaag. Zo stelt u dat er een bom op de centrale markt in Maiduguri werd geplaatst, maar u kan niet specificeren wanneer, noch kent u de naam van de centrale markt in Maiduguri (CGVS p. 16). Aanslagen op de Monday Market (maandagmarkt) in Maiduguri vinden nochtans veelvuldig plaats en worden uitgebreid gedocumenteerd in de media (zie informatie administratief dossier). Men zou dan ook verwachten dat u spontaan zou kunnen specificeren dat hier verschillende aanslagen plaatsvonden, dat u enkele voorbeelden zou kunnen geven, of minstens dat u de naam van de betreffende markt, de grootste in heel Borno state, zou kennen. Te meer daar u stelt er geweest te zijn (CGVS p. 18). De laatste jaren werden bovendien verschillende gebouwen, zoals lucht- en legerbasissen, scholen en kerken gevisieerd door Boko Haram (zie info administratief dossier), maar u kan als enige voorbeeld het Union of Unios gebouw geven dat u vaagweg situeert in het centrum van Maiduguri (CGVS p. 16).

Uw oppervlakkige kennis over Boko Haram en de incidenten met betrekking tot deze groep in Maiduguri en in Borno in het algemeen, weerleggen uw voorgehouden persoonlijke problemen met de groep en doen bovendien ernstige twijfels rijzen over uw verblijf in Maiduguri, Borno state.

Zo dient immers vastgesteld dat u geen weet heeft van een rivier in de buurt van Maiduguri, hoewel de Ngadda rivier door de stad heen stroomt (CGVS p. 19). Evenmin herkent u de naam van de rivier wanneer deze u wordt aangeboden (CGVS p. 22). U kan desgevraagd geen enkele andere LGA (Local Government Area of lokale overheid) in Borno state noemen, u kan geen enkel dorp rond Maiduguri noemen en u geen enkele wijk in Maiduguri noemen. U herkent evenmin de LGA's (Dikwa, Gwoza, Magumeri, Kala Balge) of wijken (Shehuri, Mafoni) die u worden aangeboden (CGVS p. 22, 23). Gevraagd welke grote wegen er vanuit Borno state vertrekken, kan u slechts de weg naar Kano noemen, hoewel er in totaal vijf belangrijke wegen vanuit Maiduguri vertrekken (zie info administratief dossier). U kan geen plaatsen noemen tussen Kano en Maiduguri, hoewel u verklaarde deze weg te nemen wanneer u naar Lagos ging (CGVS p. 5, 20). Desgevraagd stelt u dat het tussen Maiduguri en Kano slechts door kleine dorpjes gaat, waar misschien 1000 mensen wonen. Nochtans loopt de weg naar Kano langs Damatru, de hoofdstad van Yobe, waar u zelf ook verbleven zou hebben nadat u uit Maiduguri wegvluchtte (CGVS p. 13). Men zou dan ook verwachten dat u deze plaats zou noemen gevraagd naar plaatsen tussen Maiduguri en Kano. Damatru kan bovendien bezwaarlijk beschouwd worden als 'een klein dorpje waar misschien 1000 mensen wonen'. Verder blijkt u te weten dat er een luchthaven in Maiduguri is, maar u kan deze in het geheel niet plaatsen (CGVS p. 19). Nochtans ligt de luchthaven lang de weg naar Damatru/Kano (zie informatie administratief dossier), dus zou men verwachten dat u, gevraagd waar de luchthaven gesitueerd is, kan stellen dat u deze tegenkwam wanneer u naar Damatru of Kano ging. Gevraagd welke taal mensen in Maiduguri spreken, stelt u dat men er Hausa spreekt (CGVS p. 21). Gevraagd of men er nog andere talen spreekt dan Hausa, stelt u enkel Hausa te kennen (CGVS p. 21). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt Hausa de oorspronkelijke taal in de staten Sokoto, Kaduna, Kano, en Bauchi, en een lingua franca in de overige noordelijke staten van Nigeria. Hoewel er in Borno state dus inderdaad ook Hausa gesproken wordt, is niet Hausa, maar Kanuri de oorspronkelijke taal in Maiduguri, met de Kanuri als belangrijkste groep in Maiduguri en omgeving. Het is dan ook weinig aannemelijk dat iemand die ruim 18 jaar in Maiduguri zou verbleven hebben, geen enkele melding maakt van de Kanuri als etnische groep of van de taal Kanuri (die ook wel Yerwa genoemd wordt), wanneer gevraagd naar de talen die men in Maiduguri spreekt. Wanneer het woord 'Kanuri' u wordt aangeboden herkent u dit wel en stelt u aanvankelijk dat Kanuri een taal en een etnische groep is. U vervolgt dat het normaal Hausa genoemd wordt, maar dat er mensen zijn die spreken van Kanuri. U stelt verder dat de talen die in Maiduguri gesproken worden allemaal Hausa zijn, maar sommigen zeggen dat ze Kanuri spreken. (CGVS p. 22). Kanuri is echter

geen dialect van Hausa, maar een afzonderlijke taal en de Kanuri zijn de oorspronkelijke bewoners van Maiduguri en maken nog steeds een belangrijk deel van de inwoners van de stad en bij uitbreiding van Borno state uit. Er kan niet aangenomen worden dat iemand die ruim 18 jaar in Maiduguri gewoond stelt te hebben, het onderscheid tussen Kanuri en Hausa niet correct kan maken. De vaststelling dat u de naam van de gouverneur van Maiduguri herkent wanneer aangeboden en dat u enkele straten in Maiduguri kan noemen (die overigens niet worden teruggevonden in de informatie waarover het CGVS beschikt), volstaan geenszins om te overtuigen van een langdurig verblijf in Maiduguri, Borno state.

Omwille van bovenstaande lacunes en incoherenties in uw verklaringen over zowel uw onmiddellijke leefomgeving als het ontstaan en de opkomst van Boko Haram in uw regio, kan niet worden aangenomen dat u werkelijk naar Maiduguri verhuisde met uw oom en er ruim 18 jaar woonde. Bijgevolg kan evenmin worden aangenomen dat u er problemen met Boko Haram ondervond. Er kan evenmin worden ingezien waarom u niet kan terugkeren naar Edo state, van waar u afkomstig bent. Uw verklaringen dat u uw familie niet in gevaar wil brengen nu u gevisieerd wordt door Boko Haram (CGVS p. 14) kan niet overtuigen, aangezien uw verblijf in Maiduguri en uw problemen met Boko Haram niet zijn aangetoond.

Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Boko Haram vanaf 2009 regelmatig aanslagen op christelijke en westerse doelwitten uitvoerde in Nigeria, blijkt evenzeer dat de federale Nigeriaanse overheid – aanvankelijk in de gedaante van president Umaru Musa Yar'Adua (moslim) en na diens dood in de gedaante van Goodluck Jonathan (christen) - wel degelijk maatregelen nam en neemt tegen het geweld vanwege Boko Haram en dat de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er worden regelmatig leden van Boko Haram opgepakt en opgesloten en de federale overheid probeerde in 2012 ook onderhandelingen op te starten met de leiders van Boko Haram. Hieruit blijkt eveneens duidelijk dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen werd het zuiden van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat er actueel voor burgers in het zuiden van Nigeria een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legde een Zwitsers Ausländerausweis, een instapkaart van Brussels Airlines en een Nigeriaans paspoort (nr. A02942178) voor, maar deze documenten staan allen op naam van Okonoboh Ehibor (zie documenten in bijlage bij hogervermeld verslag van de Federale Politie). Vermits u in het kader van uw asielaanvraag een andere identiteit opgaf, behoren deze documenten u niet toe. U legde geen andere stavingstukken voor die uw echte identiteit zouden kunnen bevestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3 EVRM, van de motiveringsplicht en van het non refoulement beginsel.

2.2.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aangaande de opgeworpen schending van het non refoulement beginsel stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekende partij niet *in concreto* aantoonde op welke wijze door de aangevochten beslissing dit beginsel zou zijn geschonden en wijst hij er verder nogmaals op dat deze beslissing geen verwijderingsmaatregel betreft waardoor niet kan worden ingezien op welke wijze een schending van dit principe aan de orde kan zijn.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.4.1. Betreffende het ongeloofwaardig bevinden van het feit dat verzoekende partij afkomstig is uit Maiduguri, waar zij gedurende de achttien jaar voorafgaand aan haar vertrek zou hebben gewoond en waar zij problemen kende, en bij uitbreiding van Borno State, voert verzoekende partij als verweer aan dat zij wel wist dat Maiduguri is ingedeeld in verschillende area's, dat men er tussen zes uur 's avonds en zes uur 's morgens niet kon buiten komen ingevolge het instellen van de avondklok, dat zij wel degelijk het dorp Damatru noemde in de buurt van Maiduguri, dat zij weet heeft van het feit dat Boko Haram is samengesteld uit leden die van meerdere landen afkomstig zijn en deze groepering de sharia wenst in te voeren en dat zij ook melding heeft gemaakt van de kidnapping van tweehonderd meisjes. Verzoekende partij herhaalt de twee straten in Maiduguri waar zij woonachtig was en waar haar supermarkt zich bevond en benadrukt dat zij door haar geringe schoolse kennis zeer weinig weet heeft van plaatsen en feiten.

2.2.4.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Verder oordeelt de Raad dat elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032), dit klemmt des te meer gelet op de overweldigende hoeveelheid aan flagrante onwetendheden en onjuistheden betreffende de persoonlijke leefomgeving van verzoekende partij, de stad Maiduguri en de directe omgeving van deze stad, en betreffende de ingrijpende gebeurtenissen die er zich hebben voorgedaan en de vaststelling dat verzoekende partij zelfs op aangeven van de correcte namen en gegevens naar waar werd gevraagd, deze niet herkent.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift wijst op het door haar vermelden van het "dorp" Damatru en op haar kennis van Boko Haram merkt de Raad op dat verwerende partij duidelijk heeft gemotiveerd waarom de vermelding van Damatru niet het resultaat kan zijn van een persoonlijke beleving en er op heeft gewezen dat de geëtaleerde kennis over Boko Haram niet verder gaat dan vage verklaringen over wat internationaal geweten is met betrekking tot deze groepering en geenszins getuigt van een persoonlijke betrokkenheid bij deze problematiek. Het louter herhalen van haar voormelde kennis doet dan ook geen afbreuk aan desbetreffende motivering.

Aangaande de geringe schoolse opleiding van verzoekende partij oordeelt de Raad dat van verzoekende partij die zich, zoals zij zelf voorhield in het administratief dossier en herhaalt in haar verzoekschrift, op autodidactische wijze heeft onttrokken aan het analfabetisme en die zaakvoerder is van een supermarkt mag worden verwacht eenvoudige gegevens uit haar alledaagse leefomgeving en ingrijpende gebeurtenissen die haar persoonlijk leven zwaar hebben gehypothetheerd te kennen, minstens te herkennen, *quod non*.

Dat aan het gedurende de laatste achttien jaar voorafgaand het verlaten van haar land van herkomst wonen en handel drijven in Maiduguri, Borno State, en het aldaar problemen te hebben gekend met Boko Haram dan ook volstrekt geen geloof kan worden gehecht daar verzoekende partij niet uit deze regio afkomstig is, zoals uitvoerig en correct gemotiveerd door verwerende partij.

Waar verzoekende partij nog onder verwijzing naar Europese rechtspraak aanklaagt dat verwerende partij zich enkel heeft beperkt tot een analyse van haar geloofwaardigheid doch zonder enig onderzoek te voeren naar de door haar ingeroepen asielmotieven, meer in het bijzonder haar *“gegronde vrees voor vervolging omwille van haar profiel als christen en handelaar afkomstig uit de stad Maiduguri”*, herhaalt de Raad dat verzoekende partij noch van deze stad, noch van de omgeving van deze stad afkomstig is en bijgevolg de voorgehouden problemen die zij er kreeg met Boko Haram omwille van dit profiel en de eraan verbonden vrees als basis voor een vraag tot internationale bescherming volstrekt ongeloofwaardig zijn. Door de Raad kan dan ook niet worden ingezien welke asielmotieven door verwerende partij nog hadden moeten worden onderzocht. Ten slotte wijst de Raad erop dat verwerende partij voor wat betreft de problematiek van Boko Haram in Nigeria wel degelijk in onderhavige asielaanvraag een onderzoek heeft gevoerd in het kader van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Uit het voorgaande dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.6. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Waar verzoekende partij desbetreffend verwijst naar een rapport van Human Rights Watch van januari 2014 (bijlage 3 bij het verzoekschrift) en naar de website van Amnesty International waaruit enkele uittreksels in het verzoekschrift worden geciteerd teneinde aan te tonen dat het ganse land door Boko Haram wordt bedreigd, stelt de Raad evenwel vast dat buiten mogelijke bomaanslagen in de grote steden ook deze informatie enkel melding maakt van problemen met Boko Haram in één centrale en vooral in noordelijke staten van Nigeria. De berichtgeving van Human Rights Watch maakt uitdrukkelijk gewag van problemen in het “noorden” en het “noord-oosten” van het land. De Raad kan dan ook enkel besluiten dat de door verzoekende partij aangebrachte informatie de door verwerende partij gehanteerde informatie niet weerlegt, doch enkel bevestigt. Betreffende de opmerking van verzoekende partij dat de Nigeriaanse politie de mensenrechten schendt bij haar zoektocht naar leden van Boko Haram kan door de Raad niet worden ingezien hoe verzoekende partij als uitgesproken christen hier het slachtoffer van kan worden. Verzoekende partij toont met haar voormelde verweer niet aan dat de motivering van verwerende partij dat het zuiden van Nigeria tot nu toe niet getroffen is door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land – rekening houdende met de leugenachtige verklaringen van verzoekende partij over haar staat van herkomst in Nigeria – en er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van deze beweging niet correct is.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

J. BIEBAUT